FİTNƏ

Üç pərdəli mənzum dram

(Mövzusu Nizami Gəncəvinin "Yeddi gözəl" poemasından alınmışdır)

İŞTİRAK EDƏNLƏR

B ə h r a m – İran padşahı, 25 yaşında
V ə z i r – 60 yaşında
G ö v h ə r – vəzirin arvadı, 50 yaşında
B ə x t i y a r – vəzirin oğlu, 22 yaşında
F i t n ə – saray qızı, 20 yaşında
Ə y y a r – saray məzhəkəçisi
A f ə t – vəzirin qızı, 20 yaşında
Q u l a m – saray xidmətçisi
Q o c a – el ağsaqqalı
Q a r a q u l l a r
V ə z i r i n q u l a m ı

BİRİNCİ PƏRDƏ

Bəhramın sarayı. Səhər tezdən, gün yavaş-yavan doğur. Sarayın qapısında qara qullar mürgüləyir. Birdən şeypur səsi eşidilir. Qullardan biri tez durur, üst-başını düzəldə-düzəldə:

1-c i q u l
Qalxın, qalxın!

2-c i q u l
(*yuxulu*)
Oğlan, nə var?

1-c i q u l
Ovdan qayıtmış hökmdar.

2-c i q u l
Necə? Ovdan? Nə dedin sən?

1-ci qul

Şeypur səsin eşitmirsən?

2-ci qul

Yenə səhər tezdən Bəhram
Yuxumuzu etdi haram.

Hər ikisi qapı ağzında hazır durur. Bəhram, vəzir, Fitnə, Bəxtiyar daxil olurlar.

Bəhram

Bu gün yerindədir nəşəm.
Yaman olmaz bir kef etsəm.

Vəzir

Şadlıq dəmi çatdı, durun!
Şahanə bir məclis qurun!

Musiqi və rəqs başlanır. Şərab paylanır, Fitnə və Bəxtiyar içmirlər.

Vəzir

Sağ ol, şahim, bəxtiyar ol!

Fitnə

Ədalətli hökmdar ol!

Vəzir fitnəyə baxıb istehza ilə gülür. Bəhram qədəhi içdikdən sonra, rəqsə tamaşa edir.

Bəhram

Nə gözəldir bu rəqslər!
Könüllərdən qaçır kədər.

Əyyar əl-qolunu ata-ata gəlir, şaha baş əyir.

Əyyar

Salam, şahim!

Bəhram

Salam!

Hamı

Salam!

Ə y y a r

Yenə kef eləyir Bəhram.

B ə h r a m

Sənin tək Əyyarı olan
Kef etməzmi? Qıllı qaban!

Ə y y a r

(*vəzirə*)

Bax nə deyir mənə Bəhram.
Mən Əyyaram, ya qabanam?

B ə h r a m

Qaban ya sən, nə fərqi var?

Ə y y a r

Fərqi çoxdur, ey hökmdar!
Əyyar gözəl bir insandır,
Qabanın dişləri qandır
Saraydakı şahlar kimi.

V ə z i r

Bax, kimə bənzədir kimi!

B ə h r a m

Sus, yaramaz, qıllı qaban!
Kim qan içmiş? Söylə haçan?

Ə y y a r

Deyəmmərəm, ey hökmdar,
Çünki düşər-düşməzi var.

B ə h r a m

Sən ki, üç padşah gördün.
Xidmətində oldun hər gün.
Atam, o şah, bir də ki, mən.
Hansını çox bəyəndin sən?

Ə y y a r

Bu şahlardan açma söhbət,
Hər üçünə yüz min lənət!

F i t n ə

Yox, haqsızlıq etdin, Əyyar,
Hər halda bir yaxşısı var.

Ə y y a r

Səncə ən yaxşısı budur!
(*Şahı göstərir*)

V ə z i r

Bax, bu sözün lap doğrudur!

Ə y y a r

O da bir şey deyil, vəzir.
Başında min xəyal gəzir.

B ə h r a m

O şahlardan danış mənə,
Gözəl xələt verim sənə.

Ə y y a r

Aha, xələt? Yaxşı, deyim.
Əvvəl atandan söyləyim.

(*Acıqlı-acıqlı başını köksünə dikərək, qaş-qabağını tökür)*

Böylə idi dinməz kişi.
Ancaq içmək idi işi.
Açılmazdı qaş-qabağı,
Yer süpürərdi dodağı.
Atandan sonra şah olan,
Zahiri xoş-dişsiz ilan

Dovşan kimi qorxaq idi;
Vəzir kimi axmaq idi.
Xalqa var idi nifrəti,
Saf deyildi məhəbbəti.

B ə h r a m

Mən necəyəm? Söylə!

Ə y y a r

Yazıq,
Sən nə ətsən, nə də balıq;
Nə ondansan, nə də bundan.
Hələ aydın deyil siman.
Bir ərköyün uşaqsan sən,
Şıltaqlıqdır işin, peşən.

F i t n ə

Taxtın xasiyyəti budur:
Hakim olan şıltaq olur.

B ə h r a m

Nə taxt bilir, nə tac, nə şah!..

V ə z i r

Padişah, kimdədir günah?

B ə h r a m

Sarayımın zinətidir,
Yaraşığı, hörmətidir.
Hələ, onun gözəl səsi,
Bülbül kimi xoş nəğməsi
Olmasaydı, bil ki, çoxdan
Məhv etmişdim.

Ə y y a r

Hələ dayan!
Mən qurtardım söhbətimi,
Tez ol, gətir xələtimi!

B ə h r a m

Gözəl bir çul verin buna!
Ancaq, düz gəlsin boynuna!

V ə z i r

Şah çul verir sənə.

Ə y y a r

Pəh-pəh!..
O necə şeydir, padişah?!

B ə h r a m

Soyuqda eşşəklər geyər.

Ə y y a r

Sizin cübbə kimi?

V ə z i r

Sus, xər!

Çulu gətirib Əyyarın çiyninə salırlar. Əyyar sevinə-sevinə

Ə y y a r

Çox təşəkkür, şahim sənə,
Öz çulunu verdin mənə!

B ə h r a m

Sus, sayğısız, ağlı gödək.
Dediyini anlat, bilək:
"Nə ondansan, nə də bundan
Hələ aydın deyil siman".

V ə z i r

Belə olar Əyyar sözü,
Yanlış deyər əyri, düzü.
Səndədir, şahim şan, şövkət,
Dövlət, hünər, əzm, qüvvət...

Yadımdan çıxmayır bir an
Köçəndə dünyadan atan
Şah seçdilər o qocanı.

Ə y y a r

Kimi? O qorxaq dovşanı?

V ə z i r

Sən də eşidincə bunu
Çəkdin qəhrəman ordunu,
Gəldin ondan tac almağa,
Ölkənə varis olmağa.
Qüvvət hakimdir hər zaman.
Şərt qoydular: iki aslan
Arasına qoyulsun tac.
Aslanların pəncəsindən
Qızıl tacı ala bilən
Bu ölkəyə tikilsin şah.
Hifz eləsin onu allah.
Sən şirlərə etdin hücum,
Onlar pəncəndə oldu mum;
Şirlərdən sən tacı aldın,
Zəfər təblini sən çaldın.

Ə y y a r

(*istehza ilə*)

Kimdə vardır belə qüvvət,
Böylə hünər, bu cəsarət?..

Əyyar Bəhramın iki şir arasından tacı götürüb başına qoyduğunun təqlidini çıxarır.

F i t n ə

Görünür, şahımız Bəhram
Ovda olmuş səhər, axşam.
Şirlərlə gəlmiş üz-üzə,
Çox döyüşmüşdür göz-gözə.
Sanmayın çox çətin işdir;
Uşaqlıqdan bu vərdişdir.
Nəyə vərdiş etsə insan,
Hər çətin iş olar asan.

B ə h r a m

Hünər olmasa tək vərdiş
Bir sənətdə görərmi iş?
Adı Fitnə, özü fitnə;
Bu rəftar xoş gəlmir mənə.

V ə z i r

Şahı tərif edən zaman
Bu qız olur əfi ilan.

B ə h r a m

Öz həddini tanı, Fitnə!
Məğrur olma xoş səsinə.
Bir gün coşub-daşan zaman
Verrəm cəza, buna inan!

F i t n ə

(*ayağa qalxaraq, şaha*)

Sizi adi bir şah görmək
Mənə olmuş böyük dilək.
Odur ki, siz hər sözümdən
İnciməyin, hər işdə mən
Bir dost kimi yanaşıram.

V ə z i r

Uşaq deyil böyük Bəhram!

F i t n ə

Mənim sözüm, fikrim budur:
Şahda olsa şöhrət, qürur
Siyasəti verməz bəhər.
Çünki zülmə vərdiş edər.
Fikrim aydınmıdır sizə?

V ə z i r

(*istehza ilə*)

Yox, uymarıq fitnənizə.

B ə h r a m

Yaxşı, yaxşı danışma çox;
Taxtü tacın kinindən qorx.

Bəhram Vəzir ilə bərabər çıxır.

B ə x t i y a r

Hər gün bunlarla üz-üzə
Deyişmə çox, gəlmə sözə.
Sarayda başqadır həyat,
Bir az gərəkdir ehtiyat.

F i t n ə

El qızıyam mən, Bəxtiyar,
Ürəyimdə həsrətim var.
Zülm İranda kök salmışdır.
Ölkə köməksiz qalmışdır;
Günü-gündən olur viran.
Xalqım isə bu şahlardan
Zülüm görüb, hey qan içir,
Günü fəlakətlə keçir.
Bəhram şaha uşaqlıqdan
Vətən olmuş Ərəbistan.
O saraydan uzaq olmuş,
Ona yaddır bu quruluş.
On il yad ölkədə qalmış,
Mənzərdən tərbiyə almış.
Mənzər igid pəhləvandır,
Həm də gözəl bir insandır.
Taxta sahib olan zaman
Çox gənc idi bu hökmran;
Ağlı aydın, qəlbi təmiz.
Mən düşündüm ki, ölkəmiz
Belə şahdan xeyir görər.
Xalqa da faydası dəyər.
Onu adil bir şah görmək
Mənə oldu böyük dilək.
Odur ki, pis sifətlərdən
Qoruyuram hər zaman mən.

Ancaq o hər gün dəyişir,
Zülmə, qürura baş əyir.
Saray məndən güclü çıxır,
Qurduğumu vurub yıxır.

B ə x t i y a r

Bu, taxtın xasiyyətidir:
Adil şəxsi cəllad edir.
Sən boş yerə çəkmə zəhmət,
Saraydan umma mərhəmət!

F i t n ə

Hələ bir az ümidim var.
Bu fikrimdən, bil, Bəxtiyar,
Əl çəkmərəm, ölsəm də mən.

B ə x t i y a r

Fədakar bir qızsan, əhsən!
Ancaq zəhmətlərin boşdur;
Çünki bu şahlar sərxoşdur.
Sözün ona etməz əsər.
Aralıqda başın gedər.

B ə h r a m v ə z i r l ə gəlir. Taxta oturarkən düşüncəli.

B ə h r a m

Məndə nə haldır bu, vəzir!?
Başımda min xəyal gəzir.
Biri çəkir mənim xeyrə,
O birisi zülmə, şərə.
Gecə-gündüz çalışıram,
Onlar ilə çarpışıram.

Fitnə mənalı nəzərlərlə Bəxtiyara baxır.

V ə z i r

O, rəyasət xəyalıdır.
Bu, gəncliyin amalıdır.

X i d m ə t ç i

(*gəlir*)

Kəndlilərdən üç-dörd nəfər
Gəlmiş, sizi görmək istər.

B ə h r a m

Sordunmu, nə istəyirlər?

X i d m ə t ç i

Çox soruşdum, dinməyirlər.

Ə y y a r atıla-atıla gəlir.

Ə y y a r

Şah, çulunu verdi xələt...

V ə z i r

Şaha neçin vermək zəhmət!
Qoy getsinlər baş divana,
Şikayət etsinlər ona.

Ə y y a r

Bəlkə bunlar çox yoxsuldur?
Divanda iş görən puldur.
Şahlar işə pulsuz baxar.

B ə h r a m

Qov onları, durma, Əyyar!

Ə y y a r

Yox, onlardan mən qorxuram

B ə h r a m

Qorxma, qorxma, mən burdayam.

Ə y y a r

Onlar səndən də güclüdür;
Əkin əkir, naxır güdür.
Hansı şah qaçsa xalqından
Taxtı, tacı olar viran!

Əyyar qaça-qaça gedir.

V ə z i r

Ey yaramaz, üzü qara!

X i d m ə t ç i

Nə söyləyim mən onlara?

B ə h r a m

De gəlsinlər! Anlayım bir
Bu kəndlilər nə istəyir?

V ə z i r

Atan ömründə bir kərə,
Yol verməmiş bu işlərə.

Xidmətçi gedir, bir qoca, beş-altı kəndli daxil olur.
Hamı yerə qədər əyilir.

Q o c a

Ey uğurlu gənc padişah,
Tanrı sizə olsun pənah!

B ə h r a m

Qoca, nə var? Söylə görək!

Q o c a

Yezdan olsun sizə kömək!
İl quraqlıq keçdi bizə,
Qəm ələndi ölkəmizə.
Zəhmətimiz getdi bada,
Sizdən uzaq olsun qada!
Bağ, bostanı vurdu dolu,
Bağlanmışdır həyat yolu;
Xalq batmışdır qəmə, dərdə...
Müsibətdir hər bir yerdə.

F i t n ə

(*həyəcanla*)

Qəlbimi dəldi bu xəbər.

Bəhram Fitnəyə baxaraq, acıqlı halda

B ə h r a m

Vəzir, bir az taxıl göndər!

Q o c a

Yaşa, yaşa, ey padişah,
Yezdan olsun sizə pənah!

B ə h r a m

Qoca, sözün varmı yenə?

Q o c a

Yox, tanrı yar olsun sənə!

F i t n ə

(*şaha*)

Bir istəyim vardır sizdən:
Yadımdadır, uşaq ikən
Bayramda el qaynayardı,
Gözəl oyun oynayardı.
Görməmişəm çoxdan onu,
Çox sevərdim bu oyunu.
Bu gün burda oynasınlar,
Coşub, daşıb qaynasınlar!

B ə h r a m

Bədrəng özü də bir rəngdir.

F i t n ə

Elin rəqsi çox qəşəngdir!

Q o c a

Xoşdur bizə hər əmriniz.

V ə z i r

Bəxtiyar, çal, oynayın siz!

Əyyar qaça-qaça gəlir.

Ə y y a r

Mən də, mən də... bir az dayan!

Q o c a

Dayanmışıq, borcu danan!

Rəqs başlayır, qadınlar, kişilər və Əyyar oynayır. Oyun bitdikdən sonra.

B ə h r a m

Xalq oyunu bu gün, Fitnə,
Çox bir təhər gəlir mənə.

F i t n ə

Gözəl olur elin rəqsi,
Aşıqların xoş məclisi.

Qızlar, oğlanlar, qoca ilə gizli-gizli danışırlar.

Q o c a

Sizdən, ey şanlı hökmdar,
Gənclərin bir xahişi var:
Fitnənin şən nəğməsini,
Gözəl və şaqraq səsini
Derlər eşitmədik çoxdan.

V ə z i r

Yox, verilməz buna meydan!
Sarayın öz qanunu var,
Onu bu, hörmətdən salar.

B ə h r a m

Qoca, bu istək baş tutmaz!

F i t n ə

Ey padşah, dayan bir az.
Bu, elin öz istəyidir,
El, dövlətin ürəyidir.
O qəlbi sındırmaq olmaz!
İzn ver, oxuyum bir az.

B ə h r a m

(*narazı*)

Yaxşı, oxu.

F i t n ə

Çal, Bəxtiyar!

Q o c a

Sağ ol, yaşa ey hökmdar!

Bəxtiyar çalır, Fitnə oxuyur.

F i t n ə

Derdim ki, bahar olsun,
Dağlar, dərələr dolsun
Al, incə çiçəklərlə
Derdim ki, günəş doğsun,
Zülmətləri qoy boğsun
Nur saçsın ətəklərə.

K ə n d l i q a d ı n

Yaşa, bülbül səsli mələk!

Q o c a

Yaşa, yaşa, canlı çiçək!

F i t n ə

Alqış sənə, ey zəhmət!
Dünyaya saçan nemət
Sənsən bu əməklərlə!
Gündən günə ol qadir,
Çarpışmağa sən hazır
Yerlərlə, əməklərlə!

V ə z i r

Bu səs başqa bir aləmdir.

B ə h r a m

Ruhə gözəl bir həmdəmdir.

Q o c a

Gözəldir, el nəğməsidir,
Bu səs xalqın gur səsidir.

G ə n c l ə r

Yaşasın Fitnə, Bəxtiyar!

H a m ı

Sağ ol, yaşa ey hökmdar!

Q o c a

Tanrı ömür versin sizə,
Çox görməsin ölkəmizə!
Baş əyib gedirlər.

B ə h r a m

Fitnə, başqa şeydir dövlət.
Qürur sevər bu rəyasət.
Salma onu ayaqlara!

F i t n ə

Mənim qəlbim deyil qara.
Şahim, balıq başdan qorxur,
Qamış kökdən.

B ə h r a m

Bu doğrudur!
Kimdir qamış? Kimdir balıq?!

F i t n ə

Şahim, özün düşün artıq:
Baş ilə kök sağlam gərək,
Yoxsa puça gedər əmək!

V ə z i r

Belə fitnə-fitnə sözlər
Şaha verir qüssə, kədər.
Şah sənin̂çin deyil uşaq.
Bu öyrətmək, bu oynatmaq
Nədir belə, ey xanəndə?
Ağıl, şüur yoxdur səndə!
Üz verdikcə artır qürur.

B ə x t i y a r

Dayan, dayan, ata, bir dur!
Yaman şeydir yalan, böhtan,
Fitnə deyil şah oynadan.
Bir kitabdır hər bir sözü,
Ürək alır qumral gözü.

B ə h r a m

Həddinə bax yaramazın!
Qarşımda heç çəkinmədən
Bildirir öz etirazın.
Elan edir məhəbbətin
Rədd ol burdan, azğın, səfil!
Saray sənə layiq deyil!

B ə x t i y a r

Şövkətli, şanlı padişah!
Bağışla, etdimsə günah.
Ayırma Fitnədən məni!

B ə h r a m

Rədd ol, məhv edərəm.

(*Vəzirə*)

Saray olmuş bir oyuncaq;
Meydan açır oğul-uşaq.
Böyük, kiçik qanmayırlar,
Taxtı, tacı sanmayırlar.

B ə x t i y a r

Şahim, oxuyurkən Fitnə,
Başqa aləm açır mənə.
Bu mizrabım, böyük Bəhram,
Gözəl səsdən alır ilham.

B ə h r a m

Elə isə dayan, dayan!
Gəl ilham al qılıncımdan!

Şah qılıncını çəkib ona hücum edir, Fitnə oxuyur.

F i t n ə

Hanı elə bir şah, hanı?
Yer üzündən silsin qanı.
Zülmü kökündən qaldırıb,
Gülşən etsin bu dünyanı.
Aşiqlərin dillərində
Gəzsin onun hər dastanı.

Fitnə birinci beyti oxuyurkən, Bəhram donur, qolları yanlarına düşərək, əlində qılınc onu dinləyir. Vəzir əli ilə Bəxtiyara getməyə işarə edir. Bəxtiyar gedir. Fitnə oxuyub qurtardıqdan sonra Bəhram yavaş-yavaş gəlir, qılıncı qınına taxır. Taxtında oturur. Qaşlarını çataraq, dərin-dərin düşünür.

V ə z i r

Tez qurulsun kef məclisi!
Bir az əyləndirsin bizi.

Şərab paylanır, rəqqasələr oynayır. Xidmətçi qədəhə şərab tökərkən Bəhram əli ilə rədd edir. Rəqqasələri qovur.

V ə z i r

Şahim, bu qəm, qüssə nədir?
Taxt, rəyasət şənlik sevir.

B ə h r a m

Şənliyin vaxtı var, vəzir!
Başımda min xəyal gəzir.
Səndən ki, görmədim kömək,
Özüm həll eləyəm gərək.

F i t n ə

Rəyasət siyasət var.
Dövlət başçısı – hökmdar
Məsuldur tutduğu işə.
Yalnız kefi etsə peşə,
Ölkəsindən tutmaz xəbər.
Yağsız çıraq çox tez sönər.

Şah Fitnənin sözlərini acıqlı-acıqlı dinləyir, sözün təsiri altında qaş-qabağı açılır və dərin fikrə gedərək, qızın son sözünü təkrar edir.

B ə h r a m

Yağsız çıraq çox tez sönər.
Bu ağıllı sözləri mən,
Vəzir, eşitmədim səndən.

V ə z i r

(*kənara*)

Bax, bu qızın təsirdir,
Hər nə desə, əməl edir.

B ə h r a m

Hər bir işdə gənəşərkən –
Qızıl kimi hər sözü mən
Tərəzidə çəkə-çəkə
Tez vururam bu məhəgə.

(*Əli ilə başını göstərir)*

Aydın olur yanlış, doğru.

F i t n ə

Çox gözəl bir vərdişdir bu.
Yaxşı işə vərdiş edən
Ziyan çəkməz!

B ə h r a m

Ey Fitnə, sən
Ağıl, kamal mədənisən.
Həm ağlına, həm səsinə,

Könül açan nəfəsinə
Vurğunam, neyləyim! Ancaq,
Hərdən vurursan baş-ayaq.

(*Kənara)*

Bir gün ayrılsam bu qızdan,
Mənə dünya olar zindan.

(*Aşkara)*

Məclis qurun, şənlik edək!
Fitnə oxusun bir görək!

F i t n ə

Bəs Bəxtiyar?

V ə z i r

Bəhram şaha
Ağ olursan!

B ə h r a m

O bir daha
Görməz sarayın üzünü!

V ə z i r

Şahim mənim, aç gözünü!
Bax, bu qıza heç bir zaman
Üz verməzdi mərhum atan.

B ə h r a m

Bu qız saray bülbülüdür,
Bağçamın ən şux gülüdür.
Azadlıq vermişəm ona.

V ə z i r

O da gərək bunu qana.

B ə h r a m

Qanar, etibarlı qızdır.

V ə z i r.

Fitnəlikdə o yalqızdır.

B ə h r a m

Oxu, oxu, durma, Fitnə!
Mənə bir şəklini ver yenə!

F i t n ə

(*oxuyur*)

Mən bir qızam eldən ayrı,
Bir bülbüləm güldən ayrı:
Necə yaşar bu çöllərdə
Bildirçin sünbüldən ayrı?
Gözəl olur uca dağlar,
Ətəyində sellər çağlar,
Qaz, ördək hey gülər, ağlar
Boran basmış göldən ayrı.

B ə h r a m

Vurğunam bu gözəl səsə,
Könül açan xoş nəfəsə,

F i t n ə

(*davam edir*)

Sürü enib yamaclardan,
Saraldı bağ, çəmən, orman...
Vaz atarmı cüyür, ceyran
Göy çəmənli çöldən ayrı?

B ə h r a m

(*cibindən yeddi gövhər çıxarıb Fitnəyə verir*).

Qaçdı kədər, güldü könül.
Gül başına səpilsin gül.

Hər tərəfdən Fitnənin başına güllər səpilir.

P ə r d ə

İKİNCİ PƏRDƏ

Meşəliyin ortasında bir tala. Səhnənin sol tərəfindən bir çay axır. Çayın yanında böyük bir çinar ağacı. B ə h r a m təpə başında durub ov gözləyir. Əyyar da əlində ağacdan qayrılmış kamana ox qoyub atır. Ətrafdan səs-küy qalxır. Ceyranlar Bəhrama tərəf qaçışır. Atların ayaq səsləri gəlir. Şeypur çalınır.

V ə z i r

Hər yerdə sürüylə otlayır Ceyran.

B ə h r a m

Gözəl bir şikarla dönərəm burdan.

Ə y y a r

Sən vura bilməsən, mən vuraram, mən!

V ə z i r

Çox igid ovçusan, mərhəba, əhsən!

Əyyar kiçik çubuqları kamana qoyub tez-tez atır.

Ə y y a r

Padşah, gəl məndən öyrən atmağı,
Şikarda ceyranı şirə qatmağı.
Bir oxum üç ceyran, beş dovşan vurur,
Hünərim bir bax gör, nə büsat qurur!

B ə h r a m

Görürəm, ovçusan, məharətin var.
Dovşan tək hünərin, cəsarətin var.

V ə z i r

O yandan bir sürü ceyran gəlir, vur!

Bəhram oxu kamana qoyub tez-tez atır.

Qoçaqlıq, igidlik, hünər, bax budur!

B ə h r a m

Oxumun biri də çıxmadı boşa.

V ə z i r

Yaşa, padşahim, yaşa, min yaşa!

Ə y y a r

Mənim də bir oxum çıxmayır boşa,
Torpağa sərirəm bax, qoşa-qoşa.

V ə z i r

Ceyranlar meşəyə doğru qaçdılar.

B ə h r a m

Ov mənim əlimdən canmı qurtarar?!

Bəhram əlində kaman meşəyə tərəf gedir. Əyyar onun arxasınca gedərkən Bəhramı nişan alır. Bəhram çevrilib arxaya baxır.

Ə y y a r

Nə yaxşı çevrildin, batmışdım yasa,
Qabana bənzədib vurmuşdum yoxsa.

Q o c a görünür. Əyyarı görüncə sevinir.

Q o c a

Əyyarı tapmışam mən, qənimətdir
Borcumu almağa gözəl fürsətdir.

Qoca vəzirə yanaşır. Əyyar onu görüncə ağac arxasına keçir.

Q o c a

Vəzir həzrətləri, şikayətim var.

V ə z i r

Nə deyirsən, qoca?!

Q o c a

Sizin bu Əyyar
Bir aya, əlli üç dirhəm borc almış,
Bir ildir bu günə-sabaha salmış,
Borcunu verməyir.

V ə z i r

Bura gəl, Əyyar

Ə y y a r

Ey qoca, nə qədər sənə borcum var?

Q o c a.

Əlli üç dirhəmdir.

Ə y y a r

Otuz bir dirhəm
Sənin bu borcundan sabah verərəm.
İyirmi bir dirhəm də birisi gün, gəl,
Borcunu verim ki, yaxamdan çək əl.
Nə qalır borcumuz?

Q o c a

Bir dirhəm ancaq.

Ə y y a r

Bəs onu mən necə verim? Mənə bax!
Qəm çəkmə, ona da tökmüşəm tədbir:
Küçəmizdən sürü qoyunlar keçir;
Yollara tikanlı kol-kos yığmışam,
Qoyunlar keçirkən hər səhər, axşam
Tikanlar üstündə qalacaq yunu.
Hər gün çəngə ilə yığaram onu,
Bazarda sataram, verrəm borcunu.

(*Qoca gülür)*

Borcunu vermişəm, deyə şənlənir,
Bax, necə sevinir, gülür, əylənir!

V ə z i r

Borcunu aldın ki, durma, get daha!

Q o c a

Nə aldım, ey vəzir, boş söz, boş hava...

Ə y y a r

Söz, hava, vermişəm!

Q o c a

Bura bax, Əyyar!

Ə y y a r

Verdiyim boş sözü, havanı qaytar!
Yoxsa, on dirhəm də alaram səndən.

Q o c a

Görünür, borcluya borclu çıxdım mən.

(*Qaçıb getmək istərkən*)

Ə y y a r

Ey qoca, haraya? On dirhəmi ver!

Q o c a

Qoy gedim gətirim.

Ə y y a r

Bax, yalan deyir.

Qocanın dalınca gedir. B ə x t i y a r əlində tar görünür. Ətrafı diqqətlə süzür, əlindəki tara baxır.

B ə x t i y a r

Könlümün getdikcə sönür həvəsi,
Eşidə bilmirəm o gözəl səsi.
Mizrabım dəydikcə hər dəfə telə
Səsi az qalır ki, bağrımı dələ.
İlhamım qurumuş, çala bilmirəm.
Sənətə, qüvvətə dola bilmirəm.
Fitnənin səsinə qalmışam həsrət,
Bəhram şah nə yerdə keçirsə işrət,
Xoş səsli bülbülüm oxuyur mənsiz;
O səsdir mənə bu canımdan əziz!
Deyirlər, şikarə çıxmışdır Bəhram.

Of, aman, ürəyim tutmayır aram!
Fitnənin səsin eşitsəm bir də.
Şəfadır qəlbimdə sızlayan dərdə.
Gələn var... Onlardır... Ah, gözəl Fitnə!
Vurğunam özünə, gözəl səsinə!

Bəxtiyar uzaqlaşır, ağaclar arxasında gizlənir. B ə h r a m, v ə z i r və F i t n ə gəlir, axar çayın yanındakı iri çinar ağacı yanında dururlar. Bəhram ətrafa baxır.

B ə h r a m

Nə gözəl çəməndir, açıldı könül,
Mənə bu çiçəklər deyir: – Açıl, gül!
Kədərə, qüssəyə yol vermə, Bəhram!
Bu qoca dövrandan doyunca al kam.

V ə z i r

Üç şey var, könüldən kədəri silər:
Axar su, gözəl səs, yaşıl çəmənlər
Hər üçü toplanmış şahim, bu yerdə.

B ə h r a m

İnsana nəşəli gəlir kədər də;
Quşlar da bu yerdə gəlmiş həvəsə,
Yarpaqlar içində vermiş səs-səsə.
Susdur bu quşları, dayanma, Fitnə!
Oxu, bu yarpaqlar əl çalsın sənə!

Fitnə oxuyur. Bəxtiyar uzaqdan tarın simlərini dilləndirir.

F i t n ə

Oxu, Bülbülüm, oxu!
Yazdır, səhər çağıdır,
Oxu, sənin xoş səsin
Şənliklər qaynağıdır.

B ə h r a m

(*tar səsini eşidərək*)

Nə səsdir? Dinləyin! Kimdir bu çalan?
Vəzir, tez get öyrən!

F i t n ə

Aha. Bir az dayan!

V ə z i r

Bilirəm.

F i t n ə

(*Yavaşca*)

Oğlunuz Bəxtiyardır bu.

V ə z i r

(*gedə-gedə*)

Başıyla oynayır, Bilməyir qorxu.

B ə h r a m

Tez gətir, göstərim ona həddini.
Nədir saymamazlıq, tanısın məni.

F i t n ə

Bir sənətkar kimi, biz dostuq çoxdan.
O məndən zövq alır, mən də ki, ondan.
Üç aydır səsimə qalmış o , həsrət.
Şahim, başqa şeydir bu incəsənət!

V ə z i r

(*Bəxtiyarı gətirir*)

Oğlum Bəxtiyardır, adil padişah!

B ə x t i y a r

(*baş əyərək*)

Bağışla, etdimsə böyük bir günah.

B ə h r a m

Söylə, neyləyirsən bu göy çəməndə?

B ə x t i y a r

Padişah, şikarə çıxmışdım mən də.
Siz ceyran, mən gözəl səs ovçusuyam.
Bunu çox görməyin mənə...

B ə h r a m

Ey adam!
Gəl sənə göstərim, mən elə bir səs,
Boğazın qurusun, çıxmasın nəfəs!

Şah oxluqdan bir ox alıb yaya qoyur, Bəxtiyar nişan almaq istərkən, vəzir və Fitnə onun ayağına yıxılırlar.

V ə z i r

Amandır, padişah!

F i t n ə

Bağışla bizə!

H ə r i k i s i

Yaradan ömrlər bəxş etsin sizə!

B ə h r a m

Get burdan, gözümə görünmə , alçaq!
O qoca atana qıymadım ancaq.

Bəxtiyar əlində tar gedir.

V ə z i r

(*təzim edərək*).

Çox sağ ol, şövkətli, şanlı tacidar!

F i t n ə

Ömrünüz çox olsun, adil hökmdar!

Quş ağacda yenə cəh-cəh vurub oxuyur.

V ə z i r

(*Fitnəyə*)

Şanlı padişahım, bayaq, ey Fitnə,
– Quşu susdur, – deyə, əmr etdi sənə.

B ə h r a m

Bu qızın səsinə əsirəm, əsir,
Dinlərkən qəlbimin özülü əsir.
Varlığım sarsılır, bu nə hikmətdir?!

V ə z i r

İnsanda gözəl səs böyük nemətdir.

F i t n ə

(*oxuyur*)

Oxu, bülbülüm, oxu,
Yazdır, səhər çağıdır.
Oxu, sənin xoş səsin
İlhamlar qaynağıdır.

Başla yeni bir dastan
Ki, açılsın ürəklər.
Oxu, bülbülüm, oxu,
Hasil olsun diləklər!

Hünər göstər, bülbülüm,
Xoş bir təranə yarat.
Oxu, canlı nəğmənlə
Gülsün, şənlənsin həyat!

B ə h r a m

Susdurdun quşları, afərin, Fitnə!
Bu böyük hünərdir, eşq olsun sənə!

F i t n ə

Padişah, məndə bu vərdişdir çoxdan.

B ə h r a m

Hünəri, vərdişi sən ayırmırsan?

F i t n ə

Vərdişsiz hünər də getdikcə sönər;
Vərdişə bağlıdır bütün sənətlər.

B ə h r a m

Gözəl səs olmasa, tək vərdişlə sən
Quşları susdura bilməzdin.

V ə z i r

Əhsən!

F i t n ə

Dünyada istedad, hər böyük hünər
Daima vərdişlə inkişaf edər.

B ə h r a m

Ağıllı bir qızsan, atma baş-ayaq.

(*gülə-gülə)*

Arabir düz yoldan çıxırsan ancaq.

V ə z i r

Padişah, sözlərin doğrudur tamam.

B ə h r a m

Deyirlər ki, zülmə vərdişmiş atam.

F i t n ə

Yaman vərdiş isə ziyan gətirər,
Ondan fayda görməz zavallı bəşər.

V ə z i r

Sən bircə az danış, belə yaramaz!

B ə h r a m

Atamın zülmündən gəl söylə bir az!

V ə z i r

Nə gərək padişah, keçmişə dönmək?
Qorxuram kefiniz pozula, gerçək
Bu yaşıl çəməndə sönə nəşəniz.

B ə h r a m

Kədərsiz nəşəni kim tuta əziz?
Ovlaqda şikarı vurduğum zaman
Ceyran ki, əl-ayaq atır, verir can
Mənə həm bir nəşə gəlir, həm kədər.
Kədərsiz nəşəni az ovçu sevər.
Atamın işindən mənə ver xəbər!

V ə z i r

Öz doğma oğluna nifrət bəsləyən
Atadan padişah, nə söyləyim mən?

B ə h r a m

Bu nə sözdür, vəzir?

V ə z i r

Padişah, inan!

B ə h r a m

Ata öz oğluna olarmı düşman?
Bu sirri durma aç, tez elə isbat!

V ə z i r

Belədir sarayda qurulan həyat.
Sən on dörd yaşına girdiyin zaman,
Ərəb ölkəsinə göndərdi atan.
Atana bir məktub yazmışdı Mənzər.
Şah saldı mənə bir şübhəli nəzər.
Dedi: – Gör nə yazmış? – Oxudum ona,
Gözləri dönmüşdü bir kasa qana.
Yazırdı: “Padişah, oğlunuz Bəhram
Şirlərlə döyüşür hər səhər, axşam
Çox igid, ağıllı qəhrəman olmuş,
Sərv tək boy atmış, kamala dolmuş,
Əlinə ox, kaman aldığı zaman
Aslanlar qorxaraq gizlənir ondan.

Bəxtiyar atasan, belə oğlun var,
İran görməmişdir belə tacidar”.
Məktubu oxuyub qurtaran zaman,
Dərindən inlədi rəhmətlik atan,
Əlini taxtının başına vurdu,
Acıq-acıqlı ayağa durdu.
Bağırdı: – Aslan da olsan, biləsən,
Həsrət qalacaqsan bu ölkəyə sən.

F i t n ə

Doğrudur, mənim də yadımdır bu,
Canına düşmüşdü yamanca qorxu.

B ə h r a m

Ah, onda yox imiş ata ürəyi.
Atalıq duyğusu, övlad istəyi.
Demək, bir ata tək sevmirmiş məni,
Övladmış onun ən böyük düşməni.
Mənim göstərdiyim hər böyük hünər
Öz doğma atama verirmiş kədər.

F i t n ə

Şah, bu, taxtü tacın xasiyyətidir;
Atanı öz doğma oğlundan edir.

V ə z i r

Tacidar, gərəksiz keçmişi burax!

F i t n ə

Padişah, padişah, bir ceyrana bax!
Uzaqda nə gözəl otlayır heyvan!

B ə h r a m

Qulağından onun alacam nişan.

F i t n ə

Yox, qıyma zavallı, yazıq ceyrana!

B ə h r a m

Tiksəm ayağını mən qulağına
Nə deyərsən buna? Vərdişdir, hünər?

F i t n ə

Gərək, padişahim, sən hünər göstər!

Bəhram nişan alıb ceyranı qulağından vurur, ceyran ayağını qulağına aparınca, bu dəfə nişan alıb ayağını ox ilə qulağına tikir. Qürurlu tövr ilə Fitnəyə:

B ə h r a m

Necədir?

V ə z i r

Eşq olsun, böyük hünərdir!
Bir oxun, ayağı qulağa tikir.

Bəhramın işarəsi ilə qulam ceyranı gətirməyə gedir. Fitnə acı-acı gülür.

F i t n ə

Padişah, bu, məncə, vərdişdir, vərdiş.

B ə h r a m

(*acıqlı)*

Fitnəsən ey Fitnə, əcəlin gəlmiş.

V ə z i r

Bu şeytan fikrilə olaraq əlbir,
Şahı sən hər zaman edirsən təhqir.

B ə h r a m

Dözülməz bu dərdə, qız bəsdir daha!
Tənədir hey vurur vəzirə, şaha.
Bizi bir xanəndə qız da oynadır,
Hünərim gözünə ox kimi batır,
Mənliyim əlində olmuş oyuncaq.

V ə z i r

Bu təqsir kimdədir?

B ə h r a m

Vəzir, bura bax!
Bu qızı al, sən də göstər bir hünər
Başımdan, saraydan uzaq olsun şər.
Al, əlim batmamış qadın qanına,
Rahat et, bir od sal fitnə canına!

F i t n ə

Yanıldım, bağışla, bağışla, Bəhram!

B ə h r a m

Yox, Fitnə ölməsə, rahat olmaram!

Bəhram acıqlı-acıqlı ceyran tərəfə gedir. Vəzir bıçağını çıxarıb fitnəyə.

V ə z i r

Bəhramın əmridir, neyləyim, Fitnə?

F i t n ə

Of, aman!.. Ah, vəzir, rəhm elə mənə!

V ə z i r

Çox ağır olsa da səni öldürmək,
Bəhramın əmrinə itaət gərək!

Fitnə qoynundan yeddi gövhər çıxarıb vəzirə uzadır.

F i t n ə

Al, sənə verirəm yeddi gövhəri;
Şah xəzinəsinə dəyər hər biri.

V ə z i r

Verdiyi gövhərə, şeyə uymaram!
İtaət etməsəm, məhv edər Bəhram.

B ə x t i y a r əlində çəng gəlir, bunu görüncə cəld, atasının əlindən tutur.

B ə x t i y a r

Nə işdir bu, ata?! Əl saxla bir an!
Bu mələk səsliyə qıyarmı insan?
Bu el bülbülünü susdurma, çəkil!

V ə z i r

Bu, şahın əmridir, oyuncaq deyil!

B ə x t i y a r

Soldurma bu qönçə gülümü, ata!
Qoyma həsrət məni bu şən həyata!
Gəl bu gənc ömrümə bağışla onu!

V ə z i r

Mənə də , sənə də bəladır sonu.

F i t n ə

Yaradan eşqinə, rəhm elə mənə!

V ə z i r

Mümkünmü, Bəhramdan qorxuram, Fitnə!

F i t n ə

Məni şah tutur öz canından əziz,
Onun bir məclisi keçməyir mənsiz.

B ə x t i y a r

Olacaq tutduğu işdən peşiman,
Səndən istəyəcək onu bir zaman.

F i t n ə

Şah kinə doldu, sən bağışla məni!

B ə x t i y a r

Fitnəsiz qoyma bu əziz ölkəni

V ə z i r

(*Fitnəni çəkərək*).

Çarə yox.

B ə x t i y a r

Ata can, dayan, bir az dur!
Fitnənin yerinə başımı gəl, vur!

V ə z i r

(*acıqlı*)

Görünmə gözümə, düşgün, ədəbsiz!
Sənincin bir odur hər şeydən əziz.
Bu işdən Bəhram şah tutarsa xəbər,
Bil ki, bircə anda başımız gedər.

B ə x t i y a r

Fitnənin yolunda qurbandır bu baş,
Ata can, rəhm elə, olma qəlbi daş!

Ağacda bülbül oxuyur. F i t n ə qəmli-qəmli oxuyur.

F i t n ə

Oxu bülbülüm, oxu.
Bəxtim mənə yağıdır.
Əcəl üstümü almış,
Artıq ölüm çağıdır.

Oxu, səsin titrəsin
Səmaları gəzərək.
Daha mənim səsimi
Kimsə eşitməyəcək.

Fitnə başını qucaqlayıb ağlayır. Vəzirin halı dəyişir, bıçağı yerinə qoyur.

V ə z i r

Bu necə nəfəsdir, mərhəba Fitnə!
Doğrudan günahdır toxunmaq sənə.
Şahları mat qoyan gözəl səsin var,
Ölüyə can verən xoş nəfəsin var.

Bəhramın bu əmri nahaqdır yenə.
Ölüm fərmanını yazsa da mənə,
Tökmərəm qanını, azadsan; ancaq
Bəhram şah demişkən, atma baş-ayaq!
Sən mənim qızım ol, sarayımda qal,
Görək neylər fələk, şənlən, oxu, çal!
Fitnə olduğunu kimsə bilməsin,
Bəhramdan danışma, dəyişsin səsin.

F i t n ə

Çox sağ ol!

B ə x t i y a r

Min yaşa, ey nəcib insan!
Hər zaman yar olsun sənə yaradan!

V ə z i r

Bizim kaşanəyə apar Fitnəni!

B ə x t i y a r

Yaradan bizə çox görməsin səni!

Bəxtiyar ilə Fitnə gedir, vəzir diqqətlə o tərəf-bu tərəfə baxır

V ə z i r

Qoy getsin, yaşasın, dünya genişdir,
Qan tökmək, bu taxtü taca vərdişdir.

Q u l a m və B ə h r a m görünür. Qulamın çiynində oxla əli qulağına tikilmiş bir ceyran var.

Vəzir

(*həyəcanla*).

Xeyir olsun, ah, gəlir uğursuz insan,
Gözündə oynayır ehtiras, al qan.

B ə h r a m yaxınlaşır, əli ilə ceyrana işarə edir.

B ə h r a m

Ceyranı gətirdim göstərim sənə
Hünər başqa şeydir biləsən, Fitnə!
Hanı o?

V ə z i r

Öldürdüm onu, padişah!

(*Bəhram çox pərişan olur, vəzir qorxuya düşür)*

Əmri siz verdiniz.

B ə h r a m

Of, aman allah!

Ey qoca, yox imiş səndə mərhəmət!

Ölüsü nə oldu?

V ə z i r

Etdi vəsiyyət:

– Məni kəndimizə göndərin, – dedi.

B ə h r a m

Ah, onu bu qara torpaqlar yedi.

V ə z i r

Əməl etdim onun vəsiyyətinə,

Qulama tapşırdım...

B ə h r a m

Ah, gözəl Fitnə!

Bəhram iki əli ilə başını tutub yerə oturur.

P ə r d ə

ÜÇÜNCÜ PƏRDƏ

Səhnə vəzirin sarayını təsvir edir. Sağda ikimərtəbəli evin eyvanı. Solda qırx pilləkən. Pilləkən başında bir otaq. Yaz fəsli. Həyət güllük, çiçəklikdir.

G ö v h ər

Qalx, Fitnə, Afətlə bəzənin bir az;

Bu günü sadəcə keçirmək olmaz!

F i t n ə

Qonaqmı gələcək?

A f ə t

Bir söylə, nə var?

G ö v h ə r

(*Fitnəyə*)

Sənin çün görülür bu hazırlıqlar.
Bu gün ən şərəfli bir gündür bizə;
Bu gündə toy-bayram girmiş evmizə.

F i t n ə

(*utanaraq*)

Anladım, anladım, hörmətli ana,
Vurğunam səndəki o pak vicdana.
Bu evə gələni demək, ana can,
İki il tamamdır, iki il, inan,
Borcluyam vəzirə, sənə, Afətə,
Mənə qarşı olan bu məhəbbətə!

G ö v h ə r

Bu nə sözdür, ay qız!

A f ə t

Bu nədir, Fitnə?
Bu evdə biz ki, yad deyilik sənə.

G ö v h ə r

Sən iki gözümsən.

A f ə t

Canımsan mənim.

G ö v h ə r

Ey iki bülbülüm, gülüm, gülşənim.
Bəzənmək, geyinmək, keçinmək gərək!
Bayramdır, atan da indi gələcək.

F i t n ə

Bəs mənim inəyim? O gözəl Mərcan?
Mən bura gələn gün doğmuş, anadan.
O körpə buzovla keçdi günlərim;
Onunla şən idi axşam, səhərim.
Onu qucağımda qırx pilləkandan
Qaldıra-qaldıra oldum pəhləvan.

Q u l a m

Uğur olsun, xanım!

G ö v h ə r

Xeyir olsun, Qulam?

Q u l a m

Bu gün süfrənizdə qonaqdır Bəhram,

G ö v h ə r

Mən bu gəlişdən çox xovf edirəm, ah!..

Q u l a m

Başqa bir məqsədlə gəlir Bəhram şah.
Bəhramı bir ceyran yamanca yordu.
Nəhayət bir keçid başında durdu,
Bir qədər dincəlmək istədi Bəhram.
– Evimiz yaxındır, – deyincə ağam,
Padşah gəlməyə riza göstərdi.

G ö v h ə r

Neçin təklif edir, bilmirmi dərdi?

Q u l a m

Sarayı çox tərif etmişlər ona,
Evini görməyə gəlir, o, ana!

G ö v h ə r

Yaxşı, get, ürəyim çırpınır, qızlar!

A f ə t

Qoy gəlsin, qorxacaq nə işimiz var!

F i t n ə

Biz aydan arıyıq, çeşmədən duru.

G ö v h ə r

Ayıq ol, Bəhramdan özünü qoru!
Bu şahlar bənzəyir bir yanar dağa,
Kim yaxın gələrsə, dönər torpağa.
Vaxt keçir, bəzənin, dur, qızım, Fitnə!

Fitnə atlazdan tikilmiş böyük bir xələti götürüb baxır.

A f ə t

Nə gözəl atlazdır, a bacım, bu nə?

F i t n ə

Afət, iki yaşı tamamdır, deyə
Xələtdir, tikmişəm Mərcan inəyə.
Gəl, bacım, gəl, Afət, bərabər gedək!
Mərcan inəyimlə bir az əylənək.

A f ə t

Gəl gedək, bu gün də, qadın pəhləvan,
Qaldır o inəyi qırx pilləkandan

G ö v h ə r

İnsanın başına, ah, nələr gəlir!
Yadıma düşdükcə qəlbimi dəlir.
Rəhmə gəlməsəydi o zaman atan,
Fitnədən qalmazdı bu gün bir nişan.

Eyvanı bəzəyirlər, q o c a əlində bir dəstə gül daxil olur

Q o c a

Uğur olsun, qızım, hardadır, Fitnə?

Gövhər dəstə gülü qocanın əlindən alır.

G ö v h ə r

Fitnəyə gətirdin bunu, ya mənə?

Q o c a

Ananı qızından kim ayıra bilər?

G ö v h ər

Baba can, qəlbimi dəlir bir nəştər.

Q o c a

Xeyir olsun!

G ö v h ər

Könlümə yatmır toy-bayram,
Bu gün süfrəmizə qonaqdır Bəhram.

B ə x t i y a r daxil olur. Bu xəbəri eşidib həyəcanlanır

B ə x t i y a r

Nə deyirsən, ana?! Hardadır Fitnə?
Qəlbimdə həyəcan başlanır yenə.

Q o c a

Nə fikirlə gəlir sarayımıza?
Qorxuram ki, ziyan yetirsin qıza.

G ö v h ə r

Məni çox qorxudur bu işin sonu.

B ə x t i y a r

Hardadır? Saraydan qaçırım onu.

G ö v h ə r

Bu gün iki yaşı tamamdır deyə
Getdi baş çəkməyə Mərcan inəyə.

B ə x t i y a r.

(*həyəcanlı*)

Yox, onu burdan qaçırım gərək!

G ö v h ə r

Özüylə get danış, nə deyir, görək.

Getmək istərkən, birdən qocanı görüb, onun əlindən tutur.

B ə x t i y a r

Bağışla, bağışla məni, baba can,
Sizinlə görüşmək çıxdı yadımdan.

Bəxtiyar, Qoca və Gövhər bərabər çıxır. Bir az sonra F i t n ə ilə B ə x t i y a r daxil olur.

B ə x t i y a r

Bir söz deyəcəkdim birlikdə sənə,
Görüncə unutdum, ah, gözəl Fitnə!

F i t n ə

Haçandan getmisən, hardaydın ağa?!

B ə x t i y a r

Getmişdim Fitnəyə üzük almağa.
Sevgilim, qəlbimə sığmayır qürur,
Bizə bu şən gündə nişan qoyulur;
Bununla bağlanır iki gənc ürək.

F i t n ə

Bəxtiyar hələ də uşaqsan, gərçək.
Biz çoxdan bağlıyıq bir-birimizə.
Nə gərək bu qızıl halqalar bizə?
Bizi bağlamışdır bu incəsənət.

B ə x t i y a r

Nə böyük olurmuş təmiz məhəbbət!
Ah, Fitnə!..

F i t n ə

Nə üçün susdun, Bəxtiyar.

B ə x t i y a r

Heç, gözüm işığı.

F i t n ə

Səndə bir sirr var,
Tez söylə!

B ə x t i y a r

Deyəcək sözüm olsa da,
Başıma min çeşid fikir dolsa da,
Ah, görüncə səni çıxır yadımdan.

F i t n ə

Qəlbində sirr yatır, gizlətmə, şeytan!

G ö v h ə r

(*daxil olur*)

Xoş gördük sizi, şux göyərçinlərim!
İşıqlı baharım, aydın səhərim!
Bu gün ən sevimli bir gündür sizə.
Xeyir ilahəsi yar olsun bizə!

Hər ikisini öpür.

Q u l a m

(*daxil olur*)

Gəlirlər, gəlirlər, qoy xanım Fitnə
Dişarı çıxmasın, girsin evinə.

B ə x t i y a r

Of, ana, Fitnəni görərsə Bəhram,
Bizə matəm olar, bu toy, bu bayram.

(*Fitnəyə)*

Deyəcək sözüm, bax, bu imiş, aman!
Fürsətkən, sevgilim, gəl qaçaq burdan!

F i t n ə

Yox, belə fürsəti qaçırmaq olmaz!

B ə x t i y a r

Gəl gedək, yubanma, ah, düşün bir az!..

F i t n ə

Bəxtiyar, səndən var böyük bir ricam,
Biz də Bəhram şahdan alaq intiqam!
Bu haqda tökmüşəm gözəl bir tədbir,
Sevgilim, mənimlə sən də ol əlbir!

Danışa-danışa çıxırlar. B ə h r a m, v ə z i r və Q u l a m daxil olur.

V ə z i r

Buyurun, padişah, şənlənsin ocaq;
Bu gəliş bizimçin bayram olacaq.

Bəhram diqqətlə imarətə baxır.

B ə h r a m

Mərhəba, çox gözəl imarətin var.

V ə z i r

Peşkeşdir sizə, ey böyük tacidar!

B ə h r a m

Görünür, çox incə bir zövq var səndə.
Tikilmiş bu bina gözəl çəməndə.

(*Eyvana çıxır, oradan sarayı diqqətlə süzür)*

Bu uzun pilləkən haraya gedir.

V ə z i r

Qızımın evinə.

B ə h r a m

Neçə pillədir?

V ə z i r

Qırx pillə, padişah!

B ə h r a m

Qırx pillə? Heyrət!
Çıxanda, enəndə olmurmu zəhmət?

V ə z i r

Padişah, zəhmətli olsa da bu iş,
Fitnə qız demişkən, etmişik vərdiş.

B ə h r a m

Of, yenə səbrimi əlimdən aldın,
O gözəl Fitnəni yadıma saldın.

Q o c a ilə Ə y y a r üz-üzə gəlirlər. Hər ikisi bir-birini görüncə qaçır. Əyyar birdən dayanıb düşünür.

Ə y y a r

Mən ona borcluyam, yoxsa o mənə?
Ey, dayan, qaçma, dur! Sözüm var sənə.
Borcunu gəl apar.

Q o c a

(*sevincək*)

Borcumu? Əyyar!
Görünür ki, səndə bir az insaf var!

Ə y y a r

Nə qədər borcluyam?

Q o c a

Əlli üç dirhəm.

Ə y y a r

Otuz bir dirhəmi o gün vermişəm.
Sonra iyirmi bir... Söylə nə qalır?

Q o c a

Məni, bax, bu əyyar yenə aldadır.

Ə y y a r

Neçin aldadıram? Nə sözdür axmaq!
Mən sənə bir dirhəm borcluyam ancaq!

Q o c a

Yenə də verirsən boş söz, boş hava.

Ə y y a r

Haqqını verirəm, nə gərək dava?!
Verdiyim boş sözə on dirhəm qiymət
Qoymuşdum. Ondan da bir çıxsaq, əlbət
Doqquz dirhəm qalır, tez ver pulumu!

(Qoca getmək istəyir)

Qoymaram gedəsən!

Q o c a

Kəsmə yolumu!
Belə bir haqq-hesab sığmaz kitaba.

Ə y y a r

Yenə də sözün var bu düz hesaba;
O doqquz dirhəmi alaram səndən!

Q o c a

Bu nədir, borcluya borclu çıxdım mən?

Fitnə gözəl səsi ilə oxuyur. Bəxtiyar çalır. Bəhram heyrətlə dinləyir.

F i t n ə

Yenə gözəl yaz gəlir,
Durna gəlir, qaz gəlir,
Çəmənlərə, çöllərə
Söhbət gəlir, saz gəlir.

Quşların şən nəğməsi
Verir bayram nəşəsi;
Dostumun incə səsi
Qulağıma az gəlir.

B ə h r a m

(*həyəcanla*)

Kimdir bu oxuyan? Nədir bu nəfəs?
Fitnənin səsinə bənzəyir bu səs.

V ə z i r

Qızımdır, padişah.

B ə h r a m

Heyrətli bir iş!

V ə z i r

Fitnənin səsinə vərdiş eyləmiş.

B ə h r a m

Onu hey andıqca hər axşam, səhər
Qəlbimin başına saplanır xəncər.
Bu gün iki ildir o gözəl mələk
Torpaqlar altında çürüyür, demək...

V ə z i r

Qəzəbin tutmasın mənə, padişah!
Əmrindən çıxmağı sandım bir günah.

B ə h r a m

O idi məclislər yar-yaraşığı,
O idi sarayın parlaq çırağı.

F i t n ə pilləkənlərdən inəyi qolları üzərində yuxarı aparır. Bəhram ona diqqətlə baxır.

B ə h r a m

Vəzir, kimdir bu qız, bu dişi aslan?
Böyük bir inəyi qırx pilləkandan
Qaldırır yuxarı.

V ə z i r

Qızımdır.

B ə h r a m

Heyrət!
Bir qızda olarmı bu hünər qüvvət?
O necə qaldırır?

V ə z i r

Çağırın onu;
Özündən soruşun siz bu oyunu.

B ə h r a m

Çağırın!

V ə z i r

(*Qulama*)

Durma, get, çağır o qızı!

B ə h r a m

Başqa cür görürəm sarayınızı;
O mənə görünür əfsanə kimi,
Sirlərlə dolu bir kaşanə kimi.

V ə z i r

Yaxşı da, yaman da olsa, hökmdar,
Öz mətbəxinizdir

B ə h r a m

Burda hikmət var.
Ağıllı, sınaqlı kişilər ancaq
Bacarır bəxtiyar ailə qurmaq.

Q o c a daxil olur.

Q o c a

(*Baş əyir*)

Uğurlar, padişah!

B ə h r a m

Ay!.. Qoca, nə var?
Nə üçün gəlmisən?

Q o c a

Uca tacidar!
Vəzirin evində xidmət edirəm,
Odur ki, arabir gəlib-gedirəm.

B ə h r a m

Əyyarın borcunu verdin?

Q o c a

Hökmdar, o mənə borcludur.

B ə h r a m

Bax, gəlir əyyar.

Onlar bir-birini görüncə yenə qaçıb gizlənmək istəyirlər.

V ə z i r

Dayanın, kim kimə borcludur, görək.

Ə y y a r

O mənə borcludur!

Q o c a

Yalan nə gərək!

Ə y y a r

Sən mənə borclusan!

Q o c a

Yox, sən borclusan!

Bir-birinin yaxasından yapışırlar.

Ə y y a r

Pulumu ver mənim!

B ə h r a m

Dayan, bir dayan!
Bu dava qoy qalsın hələ sonraya!

Q o c a

Borc verdim ki, borclu çıxım borcluya?

V ə z i r

Günümüz xoş keçməz Əyyar olmasa.

B ə h r a m

Hardaydın, günəşdən qaçan yarasa?!

Ə y y a r

Şah, indi göylərə yol açmışam mən,
Hər yana istəsəm uçuram.

V ə z i r

Əhsən!

B ə h r a m

Yoxsa göylərdə də borcluların var?

V ə z i r

Bu xəsis kişidən nə desən, çıxar.

Q o c a

De görüm, göylərə sən yol açanda,
Qat-qat fəzaları yarıb uçanda
Üzünə dəydimi yumşacıq bir şey?

Ə y y a r

Nə bildin? Əllamə qocasan, hey, hey!..
Üzümə toxunda bir şey... doğrudur.

Q o c a

Bizim boz eşşəyin, o, quyruğudur.

Hamı gülür

V ə z i r

Əyyarı yamanca tələyə saldı!

B ə h r a m

Bu qoca, gözümdə yaman ucaldı.
Ey əyyar, demək, sən borclusan buna!
Pulu ver, baxma çox oyan-buyana!

Q o c a

Qoymaram qaçmağa!..

Ə y y a r

Qaçmaram, dayan!

B ə h r a m

Qocanın pulunu ver!

V ə z i r

Bizdən utan!

B ə h r a m

Tez ol, ver pulunu, bu hiylə nədir?

Ə y y a r

Çox yaxşı, bu işdə tökmüşəm tədbir.
Bağda hər meyvədən şitil əkərəm,
Dörd-beş il becərib zəhmət çəkərəm,
Şitillər böyüyər, bağım bağ olar,
Meyvələr yetişər, kefim çağ olar,
Elə ki, budaqlar başını əyər,
Nar, heyva, şaftalı, gavalı dəyər,
Fərəhlə girərəm əkdiyim bağa,
Meyvələr ki, dəyib düşər torpağa,
Hər gün mən səbətə yığaram onu,
Sataram, verərəm cəmi borcunu.

(*Qoca acı-acı gülür)*

Nə gülür, borcunu verirəm, deyə.

Q o c a

Borcumu alaram mən döyə-döyə.

Q u l a m F i t n ə n i gətirir

Q u l a m

Gətirdim, tacidar!

F i t n ə

Salam, padişah!

(*baş əyir)*

Əmriniz?

B ə h r a m

Bu işdən et məni agah!
O böyük inəyi qırx pilləkandan
Necə qaldırırsan, ey dişi aslan?

F i t n ə

Şah, onu anadan olduğu gündən
Bir körpə buzovkən, sevə-sevə mən
Hər gündə bir kərə, heç yorulmadan
Əlimdə çıxartdım qırx pilləkandan.
Getdikcə bu işə elədim vərdiş.

B ə h r a m

Vərdiş hər hünərin açarı imiş!
Ah, Fitnə, sözünə indi verdim haq,
Neyləyim ki, səni çürütdü torpaq!..

(*iki əli ilə başını tutur*)

Elə sənətkara necə qıydım, ah!

V ə z i r

Nə verərsən mənə, adil padişah,
Qaytarım sənə o gözəl Fitnəni?

B ə h r a m

Hər nemətdən qəni edərəm səni!
Hanı o?

V ə z i r

Bax, budur o Fitnə şeytan.

Fitnə birdən üzündən rübəndi açır. Bəhram heyrət və diqqətlə ona baxır, yenə rübəndlə üzünü örtmək istəyir. Bəhram onun əllərindən tutur.

B ə h r a m

Ey bülbül nəfəsli dişi pəhləvan!
Sən isbat elədin: hər sənət, hünər
Daima vərdişlə inkişaf edər.

V ə z i r

Bu günkü şənliyə Fitnədir bais,
İzin ver naminə qurulsun məclis!
Bu səs aşiqini çağırım gəlsin;
Fitnənin bir az da səsi yüksəlsin!

B ə h r a m

Çağırın! Getdikcə açılır əsrar.

Qoca Bəxtiyarı çağırmağa gedir.

V ə z i r

Bu gün nişan taxır Fitnə, Bəxtiyar.

B ə h r a m

(*yarışən halda*)

Çox gözəl, çox gözəl!

Bəxtiyar

(*gəlir*)

Uğurlar olsun!
Qəlbiniz hər zaman fərəhlə dolsun.

B ə h r a m

Ey damad, otur, çal, oxusun Fitnə,
Çoxdandır həsrətəm gözəl səsinə.

F i t n ə

(*oxuyur*)

Bəzəkli gəlindir yenə hər ağac;
Dərələr, çəmənlər, çöllər al-əlvan.
Yaşıl don geyinmiş çaylar, dağ, yamac;
Bir şənlik məclisi qurmuş hər orman.
Min rəngə boyanmış hər budaq, hər gül
Həyata vermədə yaraşıq, ziynət
Hər yana baxdıqca açılır könül,
İnsana can verir gözəl təbiət.

B ə h r a m

Ey bülbül nəfəsli dişi pəhləvan,
Sənin hər işinə olmuşam heyran.
Sən isbat elədin; hər sənət, hünər
Daima vərdişlə inkişaf edər!
O incə səsində açıldı könül.

Q o c a

Canlı gül başına, səpir qızıl gül!

B ə h r a m

Min yaşa, min yaşa, gözəl sənətkar!

V ə z i r

Taleyin yar olsun, yaşa bəxtiyar!
Qoşa həyatınız bir gülşən olsun.

B ə x t i y a r

(*Çiçəkləri Fitnəyə verir*)

Bu dəstə gül kimi könlün şən olsun.

Fitnənin başına çiçək səpirlər. Musiqi...

P ə r d ə

1946

QARACA QIZ

(Mövzusu S.S.Axundovun eyni adlı hekayəsindən alınmışdır)

İŞTİRAK EDƏNLƏR

O r u c – qaraçı
G ü l p ə r i – Orucun anası
Y a s ə m ə n – Orucun arvadı
Ə l l ə z – qaraçı
Y e t ə r – qaraçı arvad
N a z l ı – qaraçı qız
Q o n ç a – qaraçı qız
Q a r a c a – Yetim qız
P i r i b a b a – Qaraca qızın atasının dostu
B ə y
P ə r i c a h a n – bəyin arvadı
A ğ c a – bəyin qızı
S a y m a z – bəyin nökəri
P ü s t ə – Saymazın arvadı
N ə r g i z – Ağcanın mürəbbiyəsi

BİRİNCİ PƏRDƏ

BİRİNCİ ŞƏKİL

Səhnə, səhər çağı meşədə çay kənarında qaraçı düşərgəsini təsir edir. Qaraçı ailələri bir-birinə yaxın, halqa vurub oturmuş, biri samovar qaynadır, biri ocaq qalayır. Hərə bir işlə məşğuldur. Bəzisi də oturub söhbət edir. Meymun səssiz uzanıb ətrafa baxır.

O r u c. Əlləz dayı, gecəki zəlzələdən xəbəriniz oldumu?

Ə l l ə z. Necə olmadı, yerimdən dik atıldım, yer bir sağa tərəf getdi, bir də sola tərəf. Sonra üşütməli adam kimi titrəməyə başladı.

Y e t ə r. Mən yaman qorxdum. Elə bildim indicə ağaclar kökündən qopub üstümüzə töküləcək.

N a z l ı. Yer altında yaman uğultu, qorxulu səslər vardı. Qorxumdan səhərə qədər yata bilmədim.